ANUL XV. — Nr. 2909

FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2
Bucureşti

6 pagini — 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Sâmbătă 7 Octomb. 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 200
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.60; Redacţia . . . 3.26.69

„ASOCIAŢIUNEA" SIBIIU

Pregătiri pentru Ungaria - România

Arbitri - selecţioneuri

CONDUCATORII MATCHURILOR DE DUMINECA AU MISIUNEA DE A URMARI PE SELECŢIONABILI

Buerger, Dobay, Reuter, Spielman Sanislo, Nistor, Felecan, Dobra, Covaci şi Pop Vasile-în raza selecţiei

Apărarea imediată a Ungariei: Sziklai, Biro, Polgar.

Din momentul în care jocurile cu Ungaria au fost confirmate şi oaspeţii au anunţat formaţia pentru matchul dela 16 Octombrie preparativele oficialităţii noastre au intrat în alt ritm.

Intr'adevăr, oamenii cari cunosc valoarea ungurilor şi-au dat seama că afară de dificultăţile obicinuite ale unei întâlniri cu finaliştii campionatului mondial, formaţia anunţată de unguri arată că doctorul Dietz s'a întrecut pe sine şi a pus pe picioare o echipă ungară de o valoare excepţională. Selecţioneurul ungur a avut la dispoziţie un punct de plecare foarte folositor. A întărit echipa ungară care a jucat Duminecă la Viena şi a dispus de unsprezecele Austriei cu 2—1.

Pregătiri perfect justificate

Deşi d. Luchide pare să afişeze oarecare calm, în realitate aşteaptă matchul dela 16 Octombrie destul de enervat. Am avut prilejul să-l vedem în clipa în care a aflat formaţia ungurilor. Nu exagerăm dacă spunem că a manifestat teamă.

Deşi a lăsat să se înţeleagă că n'a întreprins nimic excepţional în vederea selecţionării, putem afirma că păstrează un contact strâns cu oficialii din provincie, capabili să-l informeze de valoarea şi forma jucătorilor susceptibili să fie selecţionaţi.

Mai mult, stim că a rugat pe arbitrii bucureşteni cari pleacă în provincie să urmărească atent toţi jucătorii şi să-i comunice în formaţii exacte despre forma lor. ***Ca lucrul acesta al arbitrilor să nu fie lipsit de sistem, d. Luchide a indicat ce anume jucători trebuesc urmăriţi în primul rând.***

Când se vor forma echipele

Săptămâna trecută s'a anunţat că şedinţa Comitetului Federal în care se va forma echipa a fost fixată pentru Luni 10 Octombrie. O hotărîre oficială nu s'a luat. D. V. V. Tilea urmează să sosească azi în Capitală şi cu acest prilej se va fixa data convocării Comitetului Federal.

In ce priveşte formarea echipelor, sunt două curente. Unul ca echipa să fie desemnată în şedinţa de Luni a Comitetului Federal, iar celălalt ca echipele să se formeze după antrenamentul care va avea loc Joi.

Provincialii vor sosi în Capitală Miercuri seara. In cazul când antrenamentul va fi fixat pentru Miercuri, provincialii vor fi Marţi seara în Capitală.

Nu ni s'a comunicat oficial ce provinciali intră în vederile oficialităţii. Din îndrumările cari s'au dat arbitrilor din provincie, am înţeles că este vorba de: ***Bürger, Dobay, Reuter, Spielman, Sanislo, Nistor, Felecan II, Dobra, Covaci, Pop Vasile.***

Criza grupării Stadiul Român a fost depăşită

Gruparea polisportivă dela Bragadiru îşi reia activitatea sub preşedinţia activă a d-lui ing. N. Mărăscu

Criza care a stăpânit câtva timp secţiile rugby şi atletism ale «Stadiului Român» a fost aplanată.

D. ing. Nae Mărăscu, preşedintele «Stadiului român» ne-a pus aseară în cunoştinţă cu soluţia pe care a găsit-o pentru o criză care semănase o explicabilă grije în ogorul sportului românesc.

In urma refuzului d-lui Trixie Mironescu de a accepta preşedinţia activă a clubului, d. ing. Mărăscu şi-a păstrat pentru d-sa obligaţiunile acestei demnităţi.

In schimb a obţinut colaborarea d-lui Jean Niculescu-Dorobanţu, director la întreprinderile Bragadiru, care a acceptat să fie conducător al secţiilor de rugby şi atletism ale Stadiului român.

Fostul internaţional BURDAN în audienţă la d. V. V. Tilea

Un nou aspect al problemei extrădărilor de jucători, pe care-l înfăţişează internaţionalul Burdan.

Fostul porar al Venusului care nu mai activează în fooball de un an şi jumătate, s'a decis pentru asigurarea carierii sale viitoare să-şi termine studiile în Franţa.

Acolo însă nu s'ar putea întreţine decât fructificându-şi posibilităţile footballistice care i-au mai rămas.

In schimbul pensiunei complecte, el s'ar angaja pentru un an-doi al o grupare franceză, în care timp şi-ar lua licenţa şi s'ar înapoia apoi în ţară.

De ce să nu i se acorde extrădarea? Arenevoe echipa naţională de Burdan?

Ne închipuim că d. V. V. Tilea, preşedintele FRFA, căruia Burdan i se va prezenta personal în audienţă, va rezolva favorabil cererea acestui fost internaţional silit să-şi întreţină familia dintr'un salariu de 2800 lei pe lună.

SURDOMUŢII ROMANI AU INVINS PE SURDOMUŢII BULGARI: 4-2

La match a asistat şi d. Sava Kiroff ministrul Bulgariei

ASPECTE

Ne-am dus la match hotăriţi să respectăm întocmai sfaturile «Gazetei». Să nu încurajăm echipa română atunci când se va găsi în careul bulgar şi să nu huiduim pe cei care se vor abate dela regulile jocului corect: ar fi fost inutil odată ce oamenii aceştia sunt şi răman... surzi la toate manifestaţiile vocale.

La poarta Venusului n'am avut prilej să ne călcăm consemnul: am prezentat carnetul şi am intrat. Unii care n'au drepturi de gratuitate, au încercat totuşi să slăbească dârzenia controlorilor:

— Sunt membru în Liga de Nord... Sunt internaţional. Sunt domnul cutare.

Cerberii dela poartă au rămas de piatră. Şi-au arătat sugestiv urechile: — N'auzim nimic. Sistemul s'a dovedit foarte bun căci nu s'a mai putut strecura nici un clandestin.

O fază în careul bulgarilor.

D. Drăghicescu, ca unul care utilizează o metodă categoric opusă pentru înlăturarea intervenţiilor: intimidarea prin viu grai, a fost puternic impresionat de infaibilitatea sistemului.

— O să încep şi eu să fac pe surdu!

Insfârşit, matchul.

Pe teren intră arbitrul. Dar nu e numai unul. Sunt doi... trei... cinci... şase... nouă! Sunt mulţi şi... bine echipaţi.

Cum partida e internaţională, protocolul e respectat aproape în întregime. Lipsesc doar imnurile naţionale. (De ce?..)

Lupta a început. Cei 22 jucători nu se dovedesc prea versaţi în sportul acesta. Dintr'un singur punct de vedere merită elogii: tăcerea pe care o păstrează în permanenţă.

Arbitrul principal trece cu vederea greşeli peste greşeli.

Teodoru se întreabă:

— Bine, bine, ei sunt surzi. Dar arbitrul de ce e chior?

Jocul a luat o alură vioae. Se aude un inutil:

— Haide România!.. Şi, ca un făcut, înaintaşii români s'au pomenit în careul bulgar. O centrare, un plonjeon al portarului oaspe şi centrul înaintaş român trimite în plasă.

D. Leoveanu remarcă:

(Continuare în pagina 6-a)

Sesta amator !..

La banchetul MLSz-ului, după matchul Budapesta—Viena, a participat şi d. Pozzo, selecţioneurul unic al Italiei. Jucătorii vienezi au folosit prilejul şi i-au făcut curte.

Iată cum a vorbit Sesta, cunoscutul fundaş vienez:

«Scumpe d-le Pozzo, acum să nu aveţi nici o frică, nu veţi avea nici o neplăcere cu mine, nici pe drum, nici la match. Eu sunt numai un mic amator. N'am pretenţii la premii şi la diurne. M'am îmblânzit aşa încât de multe ori mă ciupesc întrebându-mă: Tu, tu eşti Sesta cel faimos?

Eri

Matchuri amicale
SP. STUDENŢESC — MACABI 6-3 (5-1)
COLŢEA MOCIORNIŢA — UNIREA TRICOLOR 1-0 (0-0)
Cupa României
GLORIA — ARSENAL 5-0 (0-0)
MINERUL — UNIREA M. V. 6-0 (3-0)

AU INCEPUT CAMPIONATELE PROFESIONISTE DE TENNIS ALE ROMANIEI

Ilie Ivan şi Tică Marinescu — doi dintre protagoniştii campionatului.

Reportajul în pagina 6-a

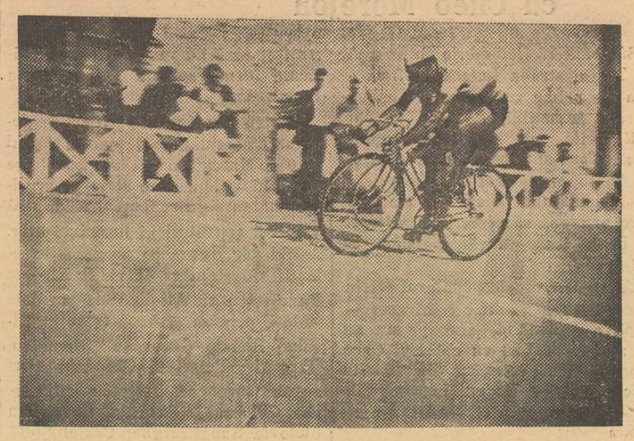

C. Tudose, în învingător la Rusciuk.

Cea mai populară figură a ciclismului românesc: C. Tudose

„Bicicleta - marea pasiune a vieţii mele"

„...NU MAI SUNT TANAR, AM 27 DE ANI; DAR AM UN VIS: SA MAI ALERG ODATA IN TURUL FRANŢEI..."

Un interview cu campionul naţional de viteză

Pe Constantin Tudose, numai este — credem — nevoe să-l prezentăm, deoarece e bine cunoscut de orice sportiv din România.

In viaţa de toate zilele, ca şi în curse, Tudose reprezintă un caracter admirabil, o personalitate bine conturată şi o voinţă de luptă cum rar se întâlneşte.

Inalt, brunet, cu ochii sclipitori de bunătate şi voioşie, Tudose ştie să vorbească cu vervă neîntrecută, felul său de exprimare denotând o inteligenţă vie, dar necultivată.

Pe «Costea» l-am găsit acasă, bandajându-şi rana dela cot, suferită cu ocazia reuniunei româno-bulgare şi care-l va împiedica să fugă în campionatul naţional de fond.

Să nu credeţi c'am reuşit să-i punem întrebări, la cari să ne răspundă.

Nu. Lui Tudose nu-i poţi impune procedee tipice.

O disciplină oarecare.

Actualul campion de ciclo-cross şi fost campion naţional la toate specialităţile, s'a întins pe canapea, s'a acoperit bine cu un trench şi a început să povestească cu duh viaţa lui Constantin Tudose, idolul iubitorilor de ciclism.

Tudose, e un subiect fericit pentru un ziarist; căci nu trebue rugat să rostească.

Dar nici nu-i poţi îngrădi declaraţiile în limitele stricte ale unui interview.

El spune tot ce are pe suflet—toate amintirile păstrate din colbul anilor — şi are atât de multe amintiri, atât de multe reflecţii savuroase!

«M'AM NĂSCUT IN GRAND...»

«Mam născut la 27 Ianaurie 1911, în Grand.

Copilăria mi-am petrecut-o în cartierul meu şi prima mea dragoste a fost bicicleta.

Mă jucam cu cercul singur-singurel, departe, pe potecile câmpiilor, închipuindu-mi că mă plimb cu bicicleta.

La 11 ani, după ce m'am rugat mereu de tata, să-mi cumpere, ceea ce doream cu atâta foc, visul mi s'a îndeplinit, sub forma unei rable, care nici cauciucuri nu avea!

Ce era mai bun la ea, era trombonul, un trombon uriaş, nou-nouţ; care scotea nişte sunete războinice, cu cari speriam vecinii.

Dar, nimeni nu îndrăznea să-mi zică nimic, că... deh- eram băiatul tatei şi tata—Dumnezeu să-l ierte!—avea o putere de taur.

De mic mă obicinuisem cu munca.

Lucram pe camion, toată ziulica, dar nu glumeam-

Seara, când veneam acasă, cădeam jos, de obosit ce eram.

Ei, dar de când cu bicicleta şi mai ales cu... trombonul, nu mai ştiam nimic!

Insă, numai după câteva săptămâni, am rupt furca şi spre marea mea durere, abia după moartea lui taică-meu, s'a îndurat mama să-mi cumpere altă bicicletă.

Dar, ce bicicletă!

Un «I. B. Louvet», de curse, pe care dăduse nu mai puţin de 5.500 lei!

Ţineam la ea, ca la ochii din cap.

Noroc, însă, nu aveam de fel.

Mi-o cere, cumnatul meu, într'o zi, şi cum face, cum drege, că mi-o rupe!

Ţine-te jale şi bocete, de ţi-era mai mare mila de mine.

Nu-i vorbă, s'a reparat ea, cu chiu

(Continuare în pagina II)

CONTESTAŢIILE

Nu vizăm un singur caz. Rândurile de mai jos nu vor să constituiască o pledoarie pentru nimeni. Ne este perfect indiferent cine câştigă, cine pierde, cine a câştigat, cine va mai pierde.

Sistemul însă, este desgustător. Intr'un regim de sport care impune, în primul rând luptă dreaptă, este injust ca lupta aceasta să fie transportată depe teren, la masa verde.

Şi totuşi, acesta este sistemul care patronează campionatul nostru naţional de football.

Exceptând câteva grupări cari şi-au făcut un titlu de onoare din a nu contesta matchurile în cari adversarul s'a dovedit superior, celelalte cluburi, — mai mari sau mai mici, mai vechi sau mai noui — îşi ţin incontinuu trepăduşii cu nasul în praful regulamentelor şi cu contestaţia gata să repare o înfrângere usturătoare.

Repetăm: nu ne preocupă aici un anumit caz. Un caz nou, sau vechiu. Un litigiu care angajează o grupare bucureşteană, sau una provincială.

De cele mai multe ori însă, argumentele cari se zbat (şi reuşesc adesea ori) să susţină o contestaţie, sunt ridicole. Pornesc de la culpa (imposibil de dovedit) a arbitrului, trec prin dimensiunile (eronate uneori) ale terenului şi sunt în stare să ajungă la motive de-adreptul caraghioase: culoarea tricourilor, lărgimea chiloţilor, sau lungimea... shoturilor.

Cel mai frecvent motiv de contestaţie îl oferă neplata taxelor federale.

In explicabilă jenă financiară sau dintr'o neglijenţă justificată de bătaia de cap pe care o au conducătorii marilor grupări, se întâmplă, uneori, ca o grupare să nu fie la curent cu plata taxelor federale.

Severe, organele federale trec imediat la avertismente: *«dacă până la data de... nu sunt plătite taxele, etc., etc.»* Uneori sancţiunea suspendării vine să convingă grupările că sunt în sapă de lemn şi că trebue (totuşi) să umple casa de bani a Federaţiei cu un nou transport de taxe.

Litigiul acesta nu interesează, în mod normal, decât gruparea debitoare şi creditorul federal.

De ani de zile însă, un tert profită la noi de acest litigiu: echipele învinse, cari cunosc jena financiară a învingătorilor lor, şi iau imposibilitatea de plată a acestora, drept inferioritate sportivă.

George Fulga

(Continuare din pag. II-a)

Echipele înainte de match.